

**Magiczny
Kraków**

Medale zostaną wręczone

2015-06-15

17 czerwca o godz. 12:00 do Sali Obrad Rady Miasta Krakowa przybędą znamienici goście - wszystko to za sprawą wręczenia Brązowych Medalii Cracoviae Merenti Sobiesławowi Zasadowi oraz Operze Krakowskiej.

Uchwały w tej sprawie zostały podjęte na sesji 1 kwietnia.

Laureat Opera Krakowska - Pierwsze inicjatywy operowe i operetkowe w Krakowie pojawiły się już po zakończeniu II wojny światowej. Trudności finansowe nie pozwoliły jednak na ich realizację. W 1946 r. Walerian Bierdiajew zorganizował zespół operowy i przez dwa lata Opera gościła na scenie Teatru im. J. Słowackiego. Ze względów ekonomicznych zaprzestano realizacji tego projektu. W 1954 r. powstało Towarzystwo Przyjaciół Opery, które z udziałem muzyków krakowskiej Filharmonii oraz absolwentów Wydziału Wokalnego Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Krakowie doprowadziło do powstania zespołu operowego. 13 października 1954 r. na scenie Domu Żołnierza przy ul. Lubicz 48 zainaugurowano premierą „Rigoletta” Giuseppe Verdiego działalność krakowskiej sceny operowej. Za sprawą powołanego Towarzystwa Przyjaciół Teatru Muzycznego, również w 1954 r. premierą „Hrabiny Maricy” Emmericha Kalmana, swe istnienie rozpoczęła także scena operetkowa. W 1958 r. decyzją Prezydium Rady Narodowej w Krakowie powstał Miejski Teatr Muzyczny – Opera i Operetka, który połączył oba zespoły. Okres radości i tryumfu trwał jednak krótko. Opera nie miała własnej siedziby, a plany budowy gmachu dla rozproszonego w różnych miejscach zespołu operowego ciągle odsuwano w przyszłość. Początkowo spektakle odbywały się na scenie przy ul. Lubicz 48, ale po kilku miesiącach Opera przeniosła się do Teatru im. J. Słowackiego, w którym przez wiele kolejnych lat prezentowała spektakle operowe. Repertuar operetkowy grano na amatorskiej scenie przy ul. Lubicz.

Mimo, że Opera przez ponad 50 lat nie miała własnej siedziby, to jako instytucja przetrwała trudne lata. To w krakowskiej Operze i Operetce debiutowali wybitni polscy śpiewacy, m.in. Jadwiga Romańska, Teresa Żylis-Gara, Elżbieta Towarnicka, Iwona Borowicka, Jadwiga Rappé, Wiesław Ochman, Andrzej Hiolski czy Adam Szybowski. Swoją twórczość w postaci znakomitych inscenizacji prezentowali wspaniali realizatorzy: Bronisław Dąbrowski, Kazimierz Dejmek, Helmut Kajzar, Władysław Krzemiński, Józef Szajna, Lidia Zamkow, Włodzimierz Nurkowski, Waldemar Zawodniński, Marek Weiss-Grzesiński, Laco Adamik. Partnerowała im czołówka polskich scenografów m.in.: Tadeusz Kantor, Zofia de Ines czy Krystyna Zachwatowicz. Przed publicznością wystąpili dyrygenci tej miary, co: Kazimierz Kord, Robert Satanowski, Krzysztof Missona czy Jerzy Katlewicz.

Od grudnia 2008 r. Opera Krakowska ma nowy, własny gmach, który po wielu latach tułaczki udało się wybudować w miejscu, w którym zapoczątkowała swoją działalność – przy ul. Lubicz 48. Siłą Opery Krakowskiej jest wysoki profesjonalizm wykonawców i realizatorów przedstawień. Wśród współpracujących artystów znajdują się indywidualności o światowej sławie, m.in. Małgorzata Walewska, Mariusz Kwiecień, Andrzej Dobber, Łukasz Borowicz. W ciągu 60 lat działalności krakowscy melomani byli świadkami ponad 300 premier spektakli operowych, baletowych i operetek. Realizowane są tu liczne inicjatywy twórcze. Wspomnieć należy o Letnim Festiwalu, podczas którego spektakle prezentowane są w niecodziennych przestrzeniach, w plenerze lub w zabytkowych

**Magiczny
Kraków**

wnętrzach w naszym mieście i okolicach. Powodzeniem cieszą się realizowane na dziedzińcu Zamku Królewskiego na Wawelu koncerty pt. „Arie oper świata” oraz międzynarodowe gale baletowe „Grand pas”. By umożliwić realizację artystycznych eksperymentów oraz niekonwencjonalnych form sztuki muzycznej powołano „Scenę –Opera Studio”. Opera pamięta także o najmłodszych melomanach, z myślą o nich realizuje szereg przedstawień muzycznych, oper i baletów, prowadzi bogaty program edukacyjny w dwóch cyklach dla dzieci: „Spotkania w Operze. PORANKI” i „Profesor Wiolinek”. Wspiera młodych artystów, współpracując ściśle z Akademią Muzyczną w Krakowie.

Opera Krakowska ze swoją 60-letnią niezwykle aktywnością stała się trwałym artystycznym elementem kulturowego wizerunku Krakowa. Trudności organizacyjne i rozmaite niewygody nie powstrzymały jej rozwoju. Przez dziesięciolecia swego istnienia wykazała wiele hartu i nieczęsto spotykanej determinacji, uporu i poświęcenia, pokonując ogrom trudności, by istnieć, rozwijać się i swoją artystyczną działalnością rozślawiać Kraków.

Laureat Sobiesław Zasada - sportowiec i biznesmen, założyciel i główny udziałowiec Grupy Kapitałowej Sobiesław Zasada.

W latach 1949-1951 był członkiem polskiej kadry lekkoatletycznej. Począwszy od 1952 r., gdy po raz pierwszy wygrał rajd samochodowy w Ojcowie, skoncentrował się na sporcie samochodowym. Największym sukcesem było trzykrotne zdobycie tytułu mistrza Europy w rajdach samochodowych i trzy tytuły wicemistrza w tej dyscyplinie w czasach, gdy rozgrywki te miały rangę mistrzostw świata. Sobiesław Zasada został 11-krotnym rajdowym mistrzem Polski w klasyfikacji generalnej, zwycięzcą 148 rajdów samochodowych, zdobywcą 5 złotych medali za wybitne osiągnięcia sportowe. Uczestniczył w największych rajdach świata: Londyn – Sydney, Londyn – Meksyk, Vuelta America del Sur, Gran Premio Argentino, Safari, Press on Regardless, Monte Carlo, Pucharze Alp, Acropolis, Rajdzie Tysiąca Jezior, Rajdzie Szwecji, Anglii oraz wielu innych. W 1967 r. zwyciężył w plebiscycie „Przeglądu Sportowego” na najlepszego sportowca Polski, pięć razy znalazł się w pierwszej dziesiątce zawodników tej klasyfikacji. W 1968 r. otrzymał nagrodę ministra spraw zagranicznych dla sportowca, który najbardziej rozślawił Polskę za granicą. Do czasów obecnych Sobiesław Zasada pozostał jedynym zawodnikiem ze wszystkich państw dawnego tzw. bloku wschodniego, który w sporcie rajdowym został kierowcą fabrycznym najlepszych firm samochodowych, jak: Steyr Puch, Porsche, BMW i Mercedes-Benz. W 1995 r. otrzymał z rąk prezydenta Lecha Wałęsy nagrodę Superczempiona za wyniki sportowe, działalność społeczną i gospodarczą. Odznaczony Krzyżami Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Jest laureatem nagród: Kalos Kaghatos Uniwersytetu Jagiellońskiego, Lauru Magellana Akademii Ekonomicznej w Krakowie za całokształt osiągnięć biznesowych, Nagrody Kisiela tygodnika „Wprost” jako „Pionier polskiej przedsiębiorczości”. Jego nazwisko figuruje w Alei Gwiazd w Cetniewie. W 2000 r. Polski Związek Motorowy uhonorował go tytułem najlepszego sportowca powojennego 50-lecia. Rok później Kapituła złożona z zespołu „Przeglądu Sportowego”, członków Polskiego Komitetu Olimpijskiego i dziennikarzy sportowych wybrała go do grona Panteonu dwudziestu najlepszych sportowców Polski XX wieku. Pięciokrotnie otrzymał złoty medal „Za wybitne osiągnięcia sportowe”. Wyróżniony także odznaką Honoris Gratia. Autor książek: „Samochód, rajd, przygoda”, „Szybkość bezpieczna”, „Moje rajdy”, „Safari” oraz „Szerokiej drogi”. Sobiesław Zasada przez wiele lat był prezesem Automobilklubu Krakowskiego, a także inicjatorem i wieloletnim uczestnikiem krakowskiego Rajdu Żubrów. Startował także jako żeglarz w wielkich regatach ARC 2005, jako pierwszy osiągając metę na trasie Gran

**Magiczny
Kraków**

Canaria – Małe Antyle w klasie katamaranów. Wyróżniony honorową nagrodą żeglarską „Rejs roku”.

Oprócz dokonań sportowych na swym koncie ma także sukcesy w różnorodnych branżach biznesu. Grupa kapitałowa Sobiesław Zasada jest jedną z największych takich firm w Polsce.